

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer Vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó társ: Skribanek Géza	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Nyilttér sora 20 kr, Hirdetések nagyság szerint.
--	--	---

Nyári árvizek.

Mintha minden veszedelem nekünk volna kitalálva, úgy kijutott a szegény magyar gazdának az idén a csapásokból. Rövid ragyogó tavaszra fagykárók következtek s még el se mult a veszedelem, magához se tért a vetés, már egymást váltották fel a jeges, felhőszakadásos viharok, melyek heteken át kószáltak végig a termő országrészekén két irányban is, korán learatva a gazdának minden tulzott reménységét. Aztán jött a rozsda, jöttek a kalászpusztító bogarak s mikor már hozzászoktatta a gazdát ahhoz a gondolathoz, hogy meg kell elégednie a rossz középterméssel, akkor saját embertársa, — más-kor hü arató munkása, — támadt ellene, szomorubb veszedelmet hozva rá, mintha jég verte volna el mindenét, vagy tűz emésztette volna meg vagyónát.

A gazda busan lehajtottá fejét és megnyugodott a változhatatlanban.

Azt hitte, hogy most már betelt a mérték s több csapás nem érheti. Marad talán fekete kenyérre való a télire, — gondolta magában — meg vetőmag a jövőre. Mert a mit az idén ráfizet, még visszaadhatja az anya-

föld egy áldott, egy busás esztendőben.

És a jövőben való reménykedés tartotta benne a lelket.

Ime pedig eljött a veszedelem a lemondás idején is, egy nyári árvíz alakjában. A mikor azt hitte, hogy már legalább erről az oldalról nincs veszély, akkor mikor nem is készülhetett a védekezésre, onnan zudul a nyakába a legszomorubb pillanatban a feneketlen iszapos áradat s nagy keservvel learatott vetését, mely még betakarítva nincs s keresztben hevert a szántóföldeken, előnti, elsőpri s kiveri kezéből az utolsó falat kenyeret is.

Valóban van oka a feljajdulásra annak a szegény gazdának s nem lehet elég kemény a szívünk, hogy meg ne induljunk panaszain.

Az inséges esztendő egész rémességével közeleg felénk s ma már nemcsak a gazdának, hanem százezernyi kenyérkereső családapának van oka elborulni s félelemmel tekinteni a legközelebbi jövőre. A kenyér már ma is egy harmadával drágább, mint két hónappal ezelőtt, hogy a többi élelmi cikkekéről ne is beszéljünk.

Mi lesz akkor, ha ránk következik egy szigorú kemény tél, minden kegyetlenségével?

Az előrelátó kormányhatalom-

nak már most kellene gondoskodnia a kalamitások elhárításáról. Hiszen a Duna folyam mentén nemcsak a gazdákat tette tönkre az árvíz. Egész faluk népe van hajlék nélkül, ezerek vehetik kezükbe a vándorbotot, hogy keressenek más tanyát, más egzisztenciát és kenyeret maguknak.

Hol vannak az éléskamrák, a melyekből az inségeseknek kiosztják a mindennapi kenyeret? Hol van a hatóság, mely földel alá vezeti őket, ha beállanak a kemény idők, s az apró gyermekeket megveszi az Isten hidege?

És van-e valaki, aki végre komolyan fog arra gondolni, hogy ne ismétlődjenek minden esztendőben sokszor két ízben is, az árvízveszedelmek, ezek az örök rémek, melyeknek a szegény lakosság folyton-folyvást ki van szolgáltatva életre-halálra.

Jól tudjuk, hogy a földművelési miniszteriumba örök idő óta dolgoznak a Duna-szabályozás nagy művén, sőt azt halljuk, hogy szép színes tintákkal kirajzolva, pergament papiroson már meg is van a terv, sőt már egy-egy Dunaszakaszon hozzá is láttak a munkához, — de az Istenért, csak nem akarják olyan kényelmes lassúsággal végezni ezt a munkát, — mint eddig, mikor a dolog évről-évre egész sereg em-

T Á R C Z A.

Versaillesben.

B. Gy.-tól.
(Folytatás.)

Ezután jött Sévres, egyike a legrégibb falvakkal Páris környékén, igen nevezetes régi porcellán gyára, mely 1756 óta az állam tulajdona; végül még Chaville és Viroflay állomások következtek és ezek után 1 órai ut után Versailles.

A pályaudvartól széles nagy uton haladtunk a többi utasokkal a palota felé, mindkét oldalon szép emeletes, egyenlő épületek emelkednek; a palota a nem messze levő Placed' Armes nevű tágas téren áll.

Utközben láttuk a szép kupolás templomot és tovább egy szép ültetvényekkel diszló téren, Hoche tábornok régi bronz szobrát; — tovább pedig a történelmi nevezetességű labda-eszernakot, melyben a nagy forradalom kezdetén, a képviselők, miután a gyülestermet csukva

találták, összeültek és Mounier képviselő indítványára esküt tettek arra, hogy onnan el nem távoznak mind addig, míg az ország alkotmányát nem biztosítják.

A palota, melyhez azután értünk, eredetileg csak egy vadász kastély volt, de idővel mindig nagobbítottván, most 450 m. hosszú frontja van, mely különösen a kerti oldalon igen meglepő hatást kelt, mert ott szabadabban áll.

A palota középső része — egy vadász kastély — XIII. Lajostól ered, ezt XIV. Lajos építő mestere Mausart, két szárnyépülettel toldotta meg, majd a kápolna épülete következett, ezután mindkét oldalon egyforma szép pavillonok toldtak ismét az épülethez és így tovább különböző uralkodók allatt épült ki a palota.

Az épületek között feltűnik a színház, melyben 1871—1875-ig a nemzetgyűlés ülésezett, azután pedig az ujonnan szervezett Senatus tartotta tanácskozásait; a képviselői kamara a baloldali szárnyépületet használta.

A kastély udvara, nagy díszes rácskapuval van elzárva a Placed' Armestól;

a bejárat oszlop eszernakában szobor csoportok vannak, melyek XIV. Lajos győzelmeire vonatkoznak, az udvarban pedig 2 sor életnagyságnál jóval magasabb szobor áll; ezek a következő nevezetes emberek szobrai; jobbról Richelieu bíbornok, azután Bayard, Colbert, XIV. Lajos bölespénzügyminisztere, Jourdan Masséna és Turenne marsallok, Tourville és Dugay Trouin admirálok; balra Suger st. dénisi apát VII. Lajos főembere, Sully, IV. Henrik híres minisztere, azután a nagy hadvezér, Condé herceg és még 5—6 marsall és admiral.

E nevezetes gyülekezet közepén pedig XIV. Lajos király nagy lovas szobra emelkedik.

Fényes korszakok tanui!

A palotában a híres történelmi muzeum van, melyet 1832-ben Fülöp Lajos király alapított; a palota összes helyiségeit ujonnan berendezve, a történelmi vonatkozású festményeket és szobrokat a Louvre-ből és más kastélyokból mind itt gyűjté össze és ezenkívül jeles francia festők által, a gyűjteményt folyton sza-

bert tesz koldussá és tehetlenné!

Gyors, erélyes és biztos intézkedést kérünk valahára! Ne hivatalokból nézzük a világ sorsát, hanem pillantsunk bele az életbe is egyszer már s előzzünk meg tengernyi nyomoruságot a tengernyi áradat leküzdésével.

... Az idén pedig azt kérjük a végzettől, hogy fejezze már be pusztító munkáját s ne sujtsa tovább a magyart!

— im. —

H i r e k.

— **A király születése napját** mint minden évben, úgy az idén is a szokott módon ünnepelték meg városunkban. A házak felváltak lobogóval s 9 órakor hálaadó Isteni tisztelet tartatott, melyen tömegesen vettek részt Bares minden társadalmi osztályából. A chorusban igen szépen énekeltek Piszár Lujza és Szent Margit kisasszonyok.

— **Két tüzesetről** lesz emlékezetes Szent István napja. Dél előtt 9 órakor kigyuladt Fuchs Adolf baresi nagykereskedő pajtája s a földig leégett, a benne levő 533 frt. ingóssággal együtt, a kár 833 frt. A tűz keletkezését illetőleg nem sikerült semmi bizonyosat kideríteni.

A vizsgálat során gyanu merült fel a 4 éves Boros Györgyre, hogy játék közben gyújtotta volna fel, de a gyanu nem nyert megerősítést és így a tűz okát homály fedi.

A második tűz villám csapás folytán keletkezett. Ifj. Huber János istállóját érte a gyújtó villám, mely rögtön lángban állt és 15 perc alatt leroskadt a tetőzete, az istálló nem égett be. Állatokban nem esett kár, mert elégedéjében megmentették. A padláson volt takarmány elégett. A kár 600 frtra van becsülve.

A villámok sűrű csattogása a vészharang kongása az emberek vészkiáltásai rémületbe ejtették a lakósságot. Az egész község talpon volt. A nagy sötétség még

porítottatta; állítólag 15 millió francot költvén e célra.

A későbbi köztársasági kormány nem másítá meg e király határozatát, sőt ellenkezőleg azóta is gyarapodott a képtár.

A termék közül néhány a közönség előtt zárva volt, mert akkoriban különféle miniszteriumok irodái voltak ott elhelyezve.

A muzeumban igen könnyen eligazodtunk, mert minden festményen annak tárgya és készítőjének neve olvasható.

Az előcsarnokban a 17 és 18-ik század híres embereinek mellszobrai láthatók; innen az 1. ső emelet díszes termeibe léptünk, melyek hajdan XIV. Lajos király lakosztályát képezték.

A palota leírása tervrajzával együtt, szolgált utmutatóul.

Az első terem „a testőrök terme“ és a második az elő terem, mind ketűben esataképek vannak; ezután következik a második előterem, melyben hajdan, a királynál reggeli hódolatukat tenni ohajtó udvaronokok gyülekeztek, és a mely — mint a leírás megjegyzi — főfészeke volt az udvari pletykáknak.

E teremből a király halótermébe léptünk, mely most is úgy van beren-

inkább fokozta a rémületet. Minden egyes villámlásra felzúgott a rémület zaja, melybe még az óriási menydörgés is vegyült. Isten itélete ez! mondták többen.

A vihar fél óráig dühöngött azután esendes lett minden. Az egész láthatáron villogások voltak észlelhetők, ezek azonban már nem voltak oly rémületesek. A tűzoltók zaja tartotta még ébren a lakósságot. Nehezen ment az oltás, mert a leroskadt eserépszindely-tető alatt sok széna volt, a nehéz tetőtörmeléktől nem lehetett hozzá férni a tűzfészekhez. De mindamellett tűzoltóink derekasan dolgoztak, kitarítottak a munkában egész végig. Megnyugvással lehetünk irántuk. Hanem teljesen képzettek is, de most már tudatában vannak kötelességeiknek. Megszokták a rendet szó nélkül teljesíteni a parancsnok rendeleteit.

Memnyire örül az ember lelke midőn látja, hogy a vészhelyéről nem mozdul egyszem mindaddig, míg egy szikra mutatkozik. A régi szokások feledésbe mentek. Maguk is elítélték a népek azt a csunya kárörvendő szokását, hogy csak addig vettek részt az oltásban, míg a felesapó lángok fonyegették a szomszédos épületeket. Amint a tűz localizálva volt, rögtön abban hagyták az oltást és kiki hazatért. Akkor még maga a néhány önkéntes tűzoltó pedig nem volt képes a további munkára, mert ki volt merülve.

Egy kívánságunk van még, melyet nem a tűzoltóság, hanem a lakósság irányában támasztunk; t. i. az, hogy a víz-hordásban nagyobb buzgalmat fejtsen ki, ne várja, hogy erre a rendőrség által minden esetben felszólítások, a tűzoltás vizuálkül még nagyobb probléma mint a mai korban háborút viselni puskapor nélkül.

Mind amellott a tűzoltóság legyen kitarító; a hatóság támogatásával segítve lesz a szokott vízhiányon is. „Tiszteljétek a tűzoltókat“!

— **Trachomás szembetegség vizsgálása.** A trachomás szembetegség vidékünkön s leginkább a horvát ajku községekben nagyon elvan terjedve, s ezek között első helyen áll Babócsa. Dr.

dezsve, mint hajdan volt. E szoba erkélyéről hirdette ki 1715. szeptember 1-én az első kamarás, a király halálát; eltörve pálezzáját, e szavakat kiáltá: „Meghalt a király!“ — de rögtön egy más pálezzát véve, felkiáltott „Éljen a király!“.

E helyiségből a gyűlésterembe, azután pedig a nagyszerű „tükörterem“-be értünk, előbbiben igen érdekes egy művészi éra 1706. évből; a tükörterem 70 méternél hosszabb és 10 méternél szélesebb, magassága pedig 13 méter körüli.

E terem 17 nagy ablakon át nyeri a világosságot, a melyekből remek kilátás osik a nagyszerű parkba, az árnyas fasorokra, szökő kutakra, pázsitokra.

A 17 ablak átellenében a márvány falon, ugyanannyi óriási nagy tükör van széles aranykeretekben.

E terem a francziákra nézve nagyon leverő emlékü lehet, mert a leírás szerint itt proklamálták 1871. január 18-án déli 12 és 1 óra között, nagy fényes gyülekezetben, a németek, az új eszászárságot.

Megjegyzendő, hogy már jóval előbb itt volt a német főhadiszállás és kórház is.

(Folyt. köv.)

Schvarecz Ernő babócsai orvos jelentésére, ki az ottani szembetegség gyógykezelője, e hó 17-én lejött Budapestről Dr. Feuer Náthán orsz. egészségügyi felügyelő, ki Dr. Kronberger Adolf baresi járásorvos kíséretében Babócsára utaztak, hol személyes meggyőződést szereztek e ragadós szembetegség nagyban elterjedéséről s annak gyógykezelését illetőleg újabb intézkedéseket tettek.

Köszönet nyilváníítás.

Alulírott a folyó hó 20-án házamnál előfordult tüzeset alkalmával a baresi tűzoltóságnak, valamint a déli-vasut alkalmazottainak, úgy az oltással fáradozó közönségnek, a esendőrség és rendőrségnek, de különösen a magyar államvasut alkalmazottainak s azok derék főnökének ez uton mondok szives fáradozásukért hálás köszönetet.

Fuchs Adolf.

S P O R T.

A baresi kerékpár-egyesület versenye.

A baresi kerékpár-egyesület e hó 15-én tartotta meg első, országuti házi-versenyét Verőcéről Baresig, mely ut hossza 15 km. A verseny igen szép, kedvező időben folyt le s az egész várost ünnepélyes hangulatba hozta s közönségünk valóban jól is mulatott az itt még szokatlan ünnepély látványosságain. Magáról a verseny lefolyásáról is azt irhatjuk, hogy az a legszebb rendben folyt le, a melyben a rendezőkön kívül különös nagy érdeme van még Fenyőssy Ödön baresi főszolgabíró és Valkó Gyula baresi körjegyző uraknak is, kiknek az utak jó karba helyeztetése, valamint az érkezésnél a példás rend feantartása körül nagy érdemeik vannak. Az érkezési-célpont Bareson a Nagyhid-utca bejáratánál volt az első kőhidnál, hol zászlókkal díszített diadal kapu s a közönség kényelmére ülő helyek, sátorok voltak felállítva, mely alatt üdítő italokat, és czukorsüteményeket árultak s ez alkalomra iderendelt kaposvári jó nevű Zsolnai féle cigánybanda játszott. A közönség a kora délutáni órákban özönlött a célhoz s 4 óra felé már óriási néptömeg várta a versenyző biciklistákat.

A versenyzők zöme ebéd után indult Verőczerre, hol a „Lippe rózsa“ szállodában volt az összejövétel. A versenyzők számszerint 10-en voltak, ugyanis a rekord versenyben indultak öten, névszerint: Bodrossy Dénes, Oppler Hugó, Menyhárt Béla, Skribanek Géza e lap szerkesztője és Wertheim József. A tételőny versenyben indultak: Ármuth József, Klein Arnold, Löew József, Oberitter Antal és Révai Soma.

Az indulási-cél Verőcze város végén a 14-ik kilométert jelző oszlopnál volt.

Indító verseny bírák voltak: Dr. Kronberger Vilmos és Tomka N urak. A rekord-versenyzők 4 óra 20 perczkor indultak el a céltól. Mind az öt versenyző nyergében ülve várta a jelszót s midőn ez elhangzott, a kis csoport egy pillanatban nyilsebességgel hagyta el a célpontot s a leggyorsabb iramban haladott Bares-felé, mindegyik erősen küzdve a dicsőségért.

A célhoz a megérkezés a következő rendben történt. Első lett Menyhárt Béla, ki az utat 30 perc és 47 másodperc alatt tette meg. Második Bodrossy Dénes, ki daczára fiatal biciklizési idejének s kis át-tételü gépének, igen szépen futott, az utat 31 perc és 15 másodperc alatt futotta be. Harmadik Oppler Hugó, az utat 32 perc alatt tette meg.

Negyedik lett Wertheim József, ki nek utközben gépe romlott el s ez nagyban hozzájárult elmaradásához; az utat hibás gépén is megtette 35 perc és 35 másodperc alatt.

Ötödik, azaz utolsó lett Skribanek Géza, aránytalanul sulyos és legkisebb áttételü gépével; az utat 39 perc és 30 másodperc alatt futotta be.

A térelőny versenyzők indultak 4 óra 53 perckor, megérkezésük a következő rendben történt. Első lett Armuth József, beérkezett 37 perc és 10 másodperc alatt. Második lett Klein Arnold, beérkezett 44 perc és 12 másodperc alatt. Harmadik lett Löew József, beérkezett 37 perc és 30 másodperc alatt. Negyedik lett Révai Soma, az utat 38 perc és 15 másodperc alatt futotta be. Az ötödik Oberitter Antal kocsin jött be, az uton kereké léket kapott. Armuth József a versenyben 6 perc, Klein Arnold 8 perc előnyt kaptak Löew és Révai urakkal szemben.

A lassu verseny Barcson, a templom előtti téren folyt le, melyben az első díjat a lapok szerkesztője, a másodikat Bodrossy Dénes nyerte el.

Verseny után este fél 8 órakor lampion menet volt, mely kitűnően sikerült s igen érdekes látványt nyújtott a sok szaladó lampion, jutott egy biciklire három is, s ezeken kívül voltak a menetben bengále-fáklya vivők is, a fáklyák piros, fehér és zöld fényvel égtek.

A fáklyás menet a „Garni“ szálloda kertjében ért véget, hol befejezésül ezer csillagot hányó s pattogó rakettákat hajigáltak széjjel, nem kis gyönyörére az akkor már ide sereglett nagy közönségnek. Biciklistáinknak ezután még csak annyi idejük volt, hogy gyorsan hazamenjenek s átöltözködjének a táncmulatságra, mely a lefolyt szép ünnepélynek még kellemesebb folytatása volt. A táncmulatságon nagy s díszes közönség vett részt úgy a helybeli mind a vidéki intelligenciából.

Szünóra alatt kellett volna program szerint a dijkiosztásoknak történni, de mivel azok még nem érkeztek meg, csak felolvastattott a nyertesek nevei.

A táncmulatság a legkitűnőbb hangulat mellett világos reggelig tartott.

Közgazdaság.

— **Raktárkimutatása** a magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank baresi raktárainak. Készlet folyó hó 1-én 177577 mm. 1082350 frt biztosítási érték. Beraktárlás f. hó 1-től 15-ig 83450 mm. 559050 frt bizt. ért. Összesen 261027 mm. 1641400 frt bizt. ért. Kiraktárlás f. hó 1-től 15-ig 60110 mm. 426750 frt bizt. érték. Készlet f. hó 15-én 200917 mm. 1214650 frt bizt. érték. Részletezés: 4217 mm. buza 1333 mm. rozs, 971 mm. árpa, 2911 mm.

zab, 185938 mm. tengeri, 456 mm. repeze, 100 mm. hüvelyesek, 504 mm. liszt. 4487 mm. különféle

Budapesti gabonatözsde Reich Jenő és társa heti jelentése.

A hét kezdetével az ország legtöbb részéből ismét erős esapadékot jelentettek, a minek egyrészt a cséplési munkálatok, másrészt azonban a kapás növények valották kárát. A külföldi piacok üzletmenete rendkívül szilárd. Az árak szökésszerűleg emelkedtek, csak a hét vége felé következett be némi visszaesés. Nálunk az üzlet esendesebben fejlődött, a menyenyiben a rohamos árváltozások megszűntek s a forgalom rendes kerékvágásba jutott. — Az árak a következők: Buza a mult héthez képest 10—15 krral javult. A forgalmat 100 ezer mmra, hetihozatalokat 62 ezer mmra tesszük. Rozsért 8.35—55 frtot fizettek. Árpa 6.50—80 frton kelt el. Zabért 6—6.50 frtot fizettek.

— **Szőlőszeti tanulmányut.** Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület által ez évi szept. 11-től 10-ig terjedő időközben rendezendő tanulmányut iránt igen nagy az érdeklődés a szőlőtermelő gazdaközönség körében. A tanulmányuton Engelbrecht Károly szőlőszeti és borászati főfelügyelője fogja kísélni a tanulmányozó társaságot s az egyes szőlővidékeken az illető szőlőszeti és borászati felügyelők fognak szakszerű fölvilágosításokkal szolgálni. A tanulmányut szeptember hónap 12-én Budapesten veszi kezdetét s a fővárosi szőlőtelep s a gyáli Jálits-féle nagy szőlőbirtok megtekintése után 13-án Siófokon át a Balatonmentére rándul a társaság, honnan Balaton-Füred, Csopak, Révfülöp, Badaacsony, Keszthely, Lesencze-Tomaj hegyi szőlők és a fonyódi homoki szőlőtelepítés megtekintése után a tanulmányozók Budapesten át Szegedre, illetve a szegedvidéki homoki szőlőtelepekre rándulnak, majd Szeged s Aradon át Arad-Hegyalját tekintik meg, még pedig az Országos szőlőoltvány részvénytársaság esallai s paulis-barackai nagyszabásu s e téren egyedül álló szőlő-vessző- s ojtványtermelő telepeinek megtekintése után a tanulmányut felöleli Paulistól egész Világosig az Arad-Hegyalja mentét. A tanulmányut szept. 20-án Világoson végződik s összes költségeit személyenként 50—60 forintban állapították meg, mely összeg fele, azaz 30 frt. a jelentkezéssel egyidejűleg az Országos Gazdasági Egyesület pénztárába beküldendő. Jelentkezéseket aug. 20-ig fogad el az OMGE. titkári hivatala.

Uj dijszabás Szlavóniában. Az államvasutak igazgatóságától nyert értesülés szerint a szlavóniai h. é. vasuton szeptember 1-én uj személy és podgyászdijszabás lép életbe, melylyel az 1896 május 1-től érvényes dijszabás érvényét veszti.

CSARNOK.

Baby-monolog.

Irta: Solti Vilma.

Ma kilenc hónapos lettem. Teljes tudatában vagyok annak a nagy átmeneti kornak, melyet ma elértem. Hiszen egy csecsemő életében ez egy igen fontos idő-

pont és én egészen méltányosnak és helyesnek találok mama tanácskozásait részint a doktor bácsival, részint meg öreg Zsuzsimmal. Hogyne, mikor arról van szó, hogy felváltják az eddig csupán csak sterilizált tejből készült eledelimeket más, és remélem izletesebb, változatosabb ételekkel. Én természetesen legnagyobb érdeklődéssel hallgatom a hosszas konferenciákat, melyek a Nestlé féle gyermekliszt, a tápióka és a jó Isten tudja még milyen kotyvalék nagyobb tápértékéről szólnak. Kifejezést is adok néha-néha helyeslésemnek vagy rosszalásomnak egyik-másik megjegyzésnél, de fájdalom, félreértenek vagy épenséggel nem értenek meg — és gyógyögésnek vagy pláne nyafogásnak minősítik az én meggondolt, egyéni nézeteimnek kifejezését.

Istenem, mi lesz ebből, ha majd később sem értenek meg, minden várható beszélő képességem daczára! Ugy tudom, hogy ez a félreértés nem ritka dolog és sajnos már rólam is kell, hogy tapasztaljam. Hiszen nincs körülöttem egy érző lélek sem, amely engem megériene. Mindenki kicsi, csak érzés — és gondolatnélküli bábának tart — holott én egy felvilágosodott, művelt, századvégi csecsemő vagyok — és hogy ezek egészen külön válnak, egész más specielt képeznek, mint az eddigi hagyományos kisdetek — ezt talán felemlíteni is szükségtelen.

Mi már, ami észbeli tehetségeinket illeti, kész embernek születünk és csak a természet egy különös és boszantó játékának kell tekintenünk, hogy annak nem adhatunk méltó kifejezést. Sokat gondolkoztam e fölött és arra a konkluzióra jutottam, hogy abban az arányban, hogy nő testünk, fogy szellemünk, — mert hiába, csak mostoha a természet és félti titkai, csodái felderítését és azért korlátot, de néha még milyen szűk korlátot szab az emberi észnek! Másként nem is érthető, hogy miért lesz abból a sok okos csodagyermekből annyi buta, együgyü, — és fényes multjának emlékezetében — oly beképzelt ember! Én tudom magamról, hogy a legjobb szívü, legelnezőbb csecsemő vagyok a széles világon — és azért mennyi kritizálni valót találok már csak a környezetemben. Mamával még hagyján, ő lebilincsel rendkívüli gyöngédségével, habár hibáival szemben nem vagyok vak; de a papáról azt már épen nem mondhatom. Szeretni, végre ő is szeret, — de az ő szeretete inkább amolyan időöltésszerű, játéknak néz. Aztán keveset van itthon, mindig nagy elfoglaltságról panaszkodik, mindig talál ürügyet és okot az elmenésre. Egyszer a klub, máskor egy gyűlés, most utóbbi időben meg a választások, — szóval mindig van sok házonkívüli teendője. Én egy kissé szkeptikus vagyok és sokszor csak kifogásnak tartom ezen dolgait. Aztán milyen szeszélyes ember! A Juliska szobaleányunkkal szemben például nem oly szigorú mint teszem a többi eselédséggel, — sőt úgy láttam, hogy néha még meg is czirogatja, pedig az már egészen nagy lány. A multkor beteg volt Zsuzsim, fájt a foga. Én tudom legjobban, hogy milyen fájdalom ez, mennyit szenvedtem én is, még kibujt a két piczi fogam, melyet mama oly büszkén mutat az ismerősöknek. Azért egy perczig sem vettem rossz néven, hogy Zsuzsi lefeküdt és Juliska,

öt helyettesítve, karján körültevezeltatott a szobában.

Ekkor bejött a papa és miután velem szokás szerint egy kicsit játszadozott, hirtelen odahajolt és — megcsókolta Juliska arcát. Ennekem mondhatom egy cseppet sem tetszett ez a dolog, mert én a milyen fiatal vagyok még, — vagy talán éppen azért, — nagyon igazságos és objektív szeretek lenni.

Hát az öreg Zsuzsim nem-e százszorta inkább érdemelne meg a papa elismerését, mint az a hanyag Juliska?! Igazán nem értem a papát. A multkor is, mikor nagy ügyetlenül összetörte a drága velencei tükröt, — minek következtében a mama majdnem sirógörcsöket kapott — a papa egész nyugodtan vigasztalta, hogy a tükör már ugyanis homályos volt, ő neki már szándékában volt mást venni. Pedig a papa nem mindig olyan bőkezű. Emlékszem még, milyen heves szóváltás tárgyát képezte, mikor a mama nekem egy plüs köpenyt akart venni. A papa azt mondta, hogy mit csinál majd velem később a mama, ha már most is olyan fényüzéssel öltöztet. Elég jó lesz még a régi köpeny. A mama erre megint csak sirva fakalt; úgy látszik, ez a felnőtt nőknek is egyedüli fegyverük. Én nagyon sajnálom, ha békétlenséget látok a papa és mama közt. De azért mégis jó, hogy látok és hallok egyet-mást. Most nem gondolnak arra, hogy én mindent megérték — én pedig sokat tanulok belőle. Ha felnövök és valaha asszony lesz belőlem, más, egészen más akarok lenni, mint az én különben aranyos mamuskám. Mondom, ha asszony lesz belőlem, mert eddig még nem volt időm véglegesen határozni a fontos férjhez menési kérdésben. Nekem nem tetszenek a mostani, hozzám illő férfiak. Tanulmányozom őket minden lehető alkalomkor, de sajnos, ideálokat még nem leltem meg. A sétán sokszor nagy társaságban vagyunk és pompásan mulatunk a mi nyelvünkön, mely határozottan volapüknek beillik — oly érthetetlen másoknak. Az összes férfiak közül még legjobban tetszik nekem Palotay Rudi. Nem mintha megfelelné azon igényeknek és tulajdonságoknak, melyekkel az én ideálomnak birnia kell, — de mégis kiválóbb a többi közül és én szívesen látom az irántam már több ízben tanusított vonzalmat. Ő már egész legény és már elég biztosan döcög a maga lábán. A multkor, mikor elejtettem esörgömet, egész párbaja volt Szabó Karesival. Mindketten egyszerre hajoltak le érte, hogy felemeljék s nekem átnyútsák legyezőm — akárcsak mondani esörgömet és Karesinak egy gyorsabb mozdulattal sikerült is Rudit megelőzni. Én már hálás mosolyra csucsorítom számam, mikor látom, hogy a gonosz Karesi velem nem is törődve, tovaíramodik az én tulajdonommal. A legnagyobb erőmefeszítéssel, kézzel-lábbal próbáltam utána sietni, de már ott termett középkori lovagként az én Rudi barátom és ellenfelét jól eldöngetve, visszahozta nekem diadalmasan kedves esörgömet. Azóta nemesak rokonszenv de a hála is Rudihoz köt, s én elhatároztam, hogy nagy lány koromban a negyedik négyest mindig vele fogom táncolni. Akkor bizonyára az lesz a mostani sokatmondó má-

sodik négyes — amit én helyesebbnek is találok, mivel ugyanis csak a végén csattan az ostor. Különben csak feltételes elhatározás ez, mert ha Ruidiból még sem lenne az a gentlemanlik fiatal ember, amilyenek ő most mutatkozik és ami a legszebb reményekre jogosít — csak nem kompromitálhatom magam vele — egy négyes erejéig sem.

Ime itt jön dadám, Zsuzsim, már messziről kiáltja: Mit csinálsz Lucy bábam, kis mókusóm. Gyere, gyere öltözködni. Erre a varázsszóra félbe hagyok minden elmélkedést. Hiszen nincs az öltözködnél érdekesebb és kedvesebb foglalkozás! És ma szép akarok lenni, nagyon szép. Ma vagyok kilencz hónapos s mama meghívta összes barátaimat és barátainómet. Revánssal is tartozunk, ahol elegáns zsurokat szoktak rendezni. Zsuzsi hozza a fehér — kékszalagos batisztruhát — igazán remekmű. Csak félek, hogy egy kicsit bő lesz . . .

No de siessünk, már jönnek a vendégeim; nini Karesi is itt van már Ruidival, — talán mégis csak Karesi a fossebb gyerek? . . .

VASUTI MENETREND.

Barcsról indul:			
Kanizsára	reggel	8 óra	45 perc
"	délelőtt	11 "	05 "
"	este	9 "	15 "
Pécs — Szigetvárra			
"	reggel	7 "	31 "
"	délután	5 "	15 "
Pákrácra	reggel	9 "	16 "
"	este	5 "	20 "
Somogy-Szobbra	reggel	4 "	16 "
"	délután	1 "	20 "
Barcsra érkezik:			
Kanizsáról	reggel	7 óra	21 perc
"	délután	4 "	50 "
"	este	9 "	55 "
Pécs — Szigetvárról			
"	délelőtt	10 "	51 "
"	este	8 "	55 "
Pákráczról	délelőtt	10 "	53 "
"	este	8 "	05 "
Somogy-Szobbról	délben	12 "	28 "
"	este	8 "	35 "

I. magyar királyi szabadalmazott OSZTÁLY SORSJÁTÉK

A magyar kir. osztálysorsjáték
50.000 nyereményének
jegyzéke.

A legnagyobb nyeremény a játékterv
9. §. szerint

1.000.000 korona.
Egy millió

A nyeremények különleges beosztása
a következő:

Nyeremények	Korona
1 à	600,000
1 "	400,000
1 "	200,000
2 "	100,000
1 "	90,000
1 "	80,000
1 "	70,000
2 "	60,000
1 "	40,000
5 "	30,000
1 "	25,000
7 "	20,000
3 "	15,000
31 "	10,000
67 "	5,000
3 "	3,000
432 "	2,000
763 "	1,000
1238 "	500
90 "	300
31700 "	200
3900 "	170
4900 "	130
50 "	100
3900 "	80
2900 "	40

50000 nyeremény és jutalom 13,160,000 kor.
összegeben, mely 6 osztályban sorsol-
tatik ki.

Az 1897. évi február hó 27-iki törvény
szerint a kis lutri megszűnik és ezen osz-
tály-sorsjáték által pótolatik. Németországban
ezen nemű sorsjátékok már 100 év óta fenn-
állanak és az illető sorsjegyek eladottak.
Nálunk Magyarországon is emelkedik iránta
az érdeklődés, mert a sorsjegyek legnagyobb
része biztos kezekben van. Nemsokára ilyen-
nek csak ráfizetéssel lesznek kaphatók. Azért
ajánljuk, hogy a vétellel ne késünk.

A magyar osztálysorsjáték áll:

100.000 és **50.000**
eredeti sors- és pénznye-
jegyből ményből.

A nyeresi esélyek oly előnyösek, hogy az
eddig kis lutri, vagy egy igérvény vétele
ezzel nem is hasonlítható össze. Ily előnyös
esélyekkel szemben mindenki nyújtsa kezét
a szerencsének viszonyaihoz képest.

Az összes 50.000 nyeremény a melléte álló
nyeremény jegyzékből látható; ezen nyere-
mények 6 részben lesznek kisorsolva és a
nyerő sorsjegy készpénzben kifizettetik.

A sorsjegyek ára az első húzáshoz:

6 frt egy egész eredeti sorsjegy
3 " egy fél " "
1.50 " egy negyed " "
0.75 " egy nyolczad " "

A húzások a fővárosi vigadó épületében
nyilvánosan történnek a m. kir. kormány
felügyelete alatt és egy kir. közjegyző
előtt. A húzásnál mindenki jelen lehet.

Mi üzlethelyiségünkben előrusítjuk vagy
utánvételt, vagy az összeg postautalványi
beküldése ellenében ajánlott levélben elküld-
jük az eredeti sorsjegyeket. Minden egyes
vevő nevét azonnal feljegyezzük és vevőnk
minden egyes húzás után megkapják a ki-
merítő sorsolási jegyzéket.

Rendelményeket f. é. szeptember hó
1-ig fogadunk el.

Török A. és Társa

a magy. királyi szabad. osztály-sorsjáték főelrusító,
B U D A P E S T, Váci-körut 4. szám.